

Рішення
разової спеціалізованої вченої ради
про присудження ступеня доктора філософії

Здобувач ступеня доктора філософії ЄРМАКОВ Максим Анатолійович, 1990 року народження, громадянин України, освіта вища: закінчив у 2013 році навчання в Приватному вищому навчальному закладі «Міжнародний науково-технічний університет імені академіка Юрія Бугая» за спеціальністю «Менеджмент організацій і адміністрування». Аспірант кафедри менеджменту, маркетингу та публічного адміністрування Закладу вищої освіти «Міжнародний науково-технічний університет імені академіка Юрія Бугая», виконав акредитовану освітньо-наукову програму «Менеджмент».

Разова спеціалізована вчена рада, утворена наказом президента Закладу вищої освіти «Міжнародний науково-технічний університет імені академіка Юрія Бугая» від 30 січня 2026 року № 6-Од, у складі:

Голови разової спеціалізованої вченої ради:

- Тульчинського Ростислава Володимировича, доктора економічних наук, професора, завідувача кафедри менеджменту, маркетингу та публічного адміністрування Закладу вищої освіти «Міжнародний науково-технічний університет імені академіка Юрія Бугая».
- Рецензента:
 - Бірюкова Єгора Ігоровича, кандидата економічних наук, доцента кафедри менеджменту, маркетингу та публічного адміністрування Закладу вищої освіти «Міжнародний науково-технічний університет імені академіка Юрія Бугая».

Офіційних опонентів:

- Зось-Кіора Миколи Валерійовича, доктора економічних наук, професора, професора кафедри менеджменту ім. І. А. Маркіної Полтавського державного аграрного університету;
- Іванової Наталії Володимирівни, доктора економічних наук, професора, завідувача кафедри підприємництва і торгівлі Національного університету «Чернігівська політехніка»;
- Парфентьевої Олени Геннадіївни, доктора економічних наук, професора, професора кафедри економіки Національного транспортного університету.

на засіданні 03 квітня 2026 року прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 07 Управління та адміністрування ЄРМАКОВУ Максиму Анатолійовичу на підставі публічного захисту дисертації «Механізм управління корпоративною соціальною відповідальністю підприємства в контексті сталого розвитку» за спеціальністю 073 Менеджмент.

Дисертацію виконано у Закладі вищої освіти «Міжнародний науково-технічний університет імені академіка Юрія Бугая».

Науковий керівник: Карпенко Оксана Олександрівна, доктор економічних наук, професор, професор кафедри менеджменту, маркетингу та публічного адміністрування Закладу вищої освіти «Міжнародний науково-технічний університет імені академіка Юрія Бугая».

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису. Дисертація виконана державною мовою, у відповідності до вимог Міністерства освіти і науки України щодо оформлення дисертації та положення про організацію атестації здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії в Закладі вищої освіти «Міжнародний науково-технічний університет імені академіка Юрія Бугая».

У дисертаційній роботі поглиблено теоретичні та методичні положення щодо управління корпоративною соціальною відповідальністю підприємства в контексті сталого розвитку.

Наукова новизна результатів дослідження полягає в тому, що здобувачем:

удосконалено:

- механізм управління корпоративною соціальною відповідальністю підприємства в контексті сталого розвитку, що базується на принципах, систематизованих у три групи: стратегічної орієнтації, взаємодії зі стейкхолдерами та управлінської ефективності й виступає як система заходів, інструментів, підходів та управлінських рішень, спрямованих на підтримку і впровадження соціальної відповідальності у діяльності підприємства як на тактичному, так й на стратегічному рівнях. На відміну від існуючих, це забезпечує системний підхід до врахування потреб й інтересів всіх стейкхолдерів, які виступають головними бенефіціарами соціально відповідальних ініціатив підприємства. Особливістю сформованого механізму управління КСВ підприємства є детально розроблені інструменти моніторингу та оцінювання корпоративної соціальної відповідальності, що дозволяє не лише оцінити, а й адаптувати КСВ-ініціативи (проекти, програми) відповідно до змін у зовнішньому та внутрішньому середовищі з урахуванням сталого розвитку;

- методичний підхід до оцінювання пріоритетності напрямів корпоративної соціальної відповідальності підприємства, який ґрунтується на поєднанні трьох методів: матриці подвійної суттєвості, картування зацікавлених сторін, анкетування з бальним оцінюванням напрямів КСВ та передбачає використання розробленого інструментарію ідентифікації й оцінювання потенційних напрямів корпоративної соціальної відповідальності для сільськогосподарського підприємства. Він ґрунтується на застосуванні комплексу критеріїв, зокрема екологічної відповідальності, соціальної відповідальності перед громадою, відповідальності перед працівниками, етичному тваринництві, прозорому виробництві та якості, партнерстві та довірі. Використання зазначеного підходу забезпечує багатовекторність і релевантність результатів оцінювання, підвищує їх практичну значущість для визначення стратегічних пріоритетів КСВ, а також сприяє зміцненню конкурентоспроможності підприємства, формуванню його позитивного іміджу у діловому середовищі та забезпеченню сталого розвитку;

- систему оцінювання рівня розвитку корпоративної соціальної відповідальності підприємства на основі розрахунку інтегрального показника (із застосуванням функції бажаності Харрінгтона), що базується на чотирьох групах принципів (методологічні, якості індикаторів та процедур обчислення, надійності та адаптивності результатів, управлінські), та системи показників для комплексного оцінювання. Це дозволить забезпечити урахування галузевої специфіки, поєднання кількісних і якісних характеристик у процесі аналізу, а також інтеграції граничних цільових орієнтирів розвитку КСВ при її оцінюванні, що підвищує точність і об'єктивність отриманих результатів та сприяє підвищенню ефективності реалізації механізму управління КСВ підприємства в контексті сталого розвитку.

набуло подальшого розвитку:

- понятійно-категорійний апарат дослідження, зокрема визначено, що концепція сталого розвитку відображає необхідність збереження балансу між економічним зростанням, соціальним добробутом і екологічною безпекою, досягнення якого можливе лише за умови формування нової системи цінностей шляхом послідовної синхронізації «соціально відповідального мислення», «соціально відповідальної поведінки», «соціально відповідальної культури», «соціально відповідальної діяльності» для забезпечення цінності для усіх стейкхолдерів. Водночас корпоративна соціальна відповідальність розглядається як практична реалізація принципів сталого розвитку на рівні підприємства та передбачає добровільне зобов'язання підприємств вести свою діяльність з урахуванням інтересів усіх ключових стейкхолдерів. Відповідальність перед зацікавленими сторонами за результати господарської діяльності сприяє не лише зростанню виробництва, підвищенню якості продукції та послуг, але й зміцненню репутації компанії, розвитку конструктивної взаємодії з державою, суспільством і діловими партнерами, водночас позитивно впливаючи на економічну, соціальну та екологічну складові життєдіяльності суспільства;

- науковий підхід до збору та оцінювання емпіричної інформації щодо корпоративної соціальної відповідальності підприємств шляхом виокремлення восьми ключових напрямів (етична відповідальність та права людини, трудові практики, охорона довкілля, чесні операційні практики, взаємодія зі споживачами, залучення та розвиток громади, філантропічна відповідальність та волонтерство співробітників, корпоративне управління), узгоджених із практикою українського бізнесу, що дало змогу сформуванню рейтингу підприємств в Україні за рівнем розвитку соціальної відповідальності серед таких видів економічної діяльності, як банківський сектор, ІТ-індустрія, харчова промисловість, металургія, транспорт та логістика, фармацевтика, агропромисловий сектор;

- класифікація чинників формування та розвитку корпоративної соціальної відповідальності підприємства шляхом виокремлення класифікаційної ознаки за типом середовища впливу. Такий підхід до класифікації дає можливість чітко розподілити чинники на ті, що залежать від самої компанії (ендогенні), і які вона може контролювати, і на ті, що виходять за її межі (екзогенні), а отже, вимагають від компанії адаптації та реагування, що створює додаткові переваги для менеджменту компаній при аналізі та плануванні механізму управління КСВ;

- інструментарій оцінювання чинників впливу на формування та розвиток корпоративної соціальної відповідальності підприємств, сутність якого полягає в комбінації двох методів експертного оцінювання: методу рейтингів та методу парного порівняння Терстоуна, що на відміну від існуючого, дає можливість підвищити точність ранжування чинників, а також отримати більш репрезентативні висновки, які сприятимуть підвищенню ефективності управлінських рішень щодо управління КСВ підприємства.

За темою дисертації опубліковано 18 наукових праць, з них вісім статей у наукових фахових виданнях України категорії «Б»; одна стаття у періодичному науковому виданні, проіндексованому у базі Web of Science Core Collection; дев'ять публікацій у виданнях апробаційного характеру.

Слід зазначити, що згідно з Порядком присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, зараховуються 17 публікацій, оскільки у двох статтях число співавторів (разом із здобувачем) становить більше двох осіб.

Вибрані публікації, в яких відображено результати дисертації:

1. Formation of the management mechanism of the corporate social responsibility of the enterprise / Karpenko O., Krylov D., Boniar S., Shepelenko S., Yermakov M. *Management Theory and Studies for Rural Business and Infrastructure Development*. 2024. Vol. 46, № 1. P. 85–92. <https://doi.org/10.15544/mts.2024.09> [Web of Science].

2. Єрмаков М. А., Карпенко О. О. Корпоративна соціальна відповідальність підприємств в Україні. *Науковий вісник Одеського національного економічного університету* : зб. наук. пр. 2023. № 7–8. С. 98–105. DOI : <https://doi.org/10.32680/2409-9260-2023-7-8-308-309-98-105> [фахове видання України категорії «Б»].

3. Худoley В. Ю., Карпенко О. О., Кухтик С. В., Єрмаков М. А. Економічні виміри зеленої трансформації та карбонізації: виклики і можливості. *Economic Synergy*. 2023. Вип. 3(9). С. 25–37. DOI : <https://doi.org/10.53920/ES-2023-3-2> [фахове видання України категорії «Б»].

4. Єрмаков М. А., Карпенко І. О. Механізм активізації соціально відповідальної діяльності підприємств в Україні. *Бізнес Інформ*. 2024. № 4. С. 290–299. DOI : <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2024-4-290-299> [фахове видання України категорії «Б»].

5. Yermakov M. Analysis of global experience in implementing the principles of socially responsible activity. *Economic Synergy*. 2025. Вип. 1(15). С. 200–211. DOI : <https://doi.org/10.53920/ES-2025-1-15> [фахове видання України категорії «Б»].

6. Yermakov M. Systematisation of factors of social responsibility formation. *Вісник Хмельницького національного університету. Серія: Економічні науки*. 2025. Т. 342, № 3(1). С. 156–160. DOI : [https://doi.org/10.31891/2307-5740-2025-342-3\(1\)-23](https://doi.org/10.31891/2307-5740-2025-342-3(1)-23) [фахове видання України категорії «Б»].

7. Єрмаков М., Карпенко О., Паливода О. Формування напрямів корпоративної соціальної відповідальності сільськогосподарського підприємства. *Проблеми і перспективи економіки та управління*. 2025. № 2(42). С. 238–249. DOI :

[https://doi.org/10.25140/2411-5215-2025-1\(41\)-238-249](https://doi.org/10.25140/2411-5215-2025-1(41)-238-249) [фахове видання України категорії «Б»].

8. Yermakov M., Palyvoda O. Directions for Implementing Corporate Social Responsibility in Ukrainian Enterprises. *Економіка та суспільство : електр. журн.* 2025. № 76. DOI : <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-76-83> [фахове видання України категорії «Б»].

9. Yermakov M. Methodological approach to assessing the level of socially responsible activity of an agricultural enterprise. *Агросвіт.* 2025. № 17. С. 109–118. DOI : <https://doi.org/10.32702/2306-6792.2025.17.109> [фахове видання України категорії «Б»].

У дискусії взяли участь голова, рецензент та офіційні опоненти:

Тульчинський Ростислав Володимирович, голова разової спеціалізованої ради, доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри менеджменту, маркетингу та публічного адміністрування Закладу вищої освіти «Міжнародний науково-технічний університет імені академіка Юрія Бугая».

Бірюков Єгор Ігорович, рецензент, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри менеджменту, маркетингу та публічного адміністрування Закладу вищої освіти «Міжнародний науково-технічний університет імені академіка Юрія Бугая».

Зось-Кіор Микола Валерійович, опонент, доктор економічних наук, професор, професор кафедри менеджменту ім. І. А. Маркіної Полтавського державного аграрного університету;

Іванова Наталія Володимирівни, опонент, доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри підприємництва і торгівлі Національного університету «Чернігівська політехніка»

Парфентьева Олена Геннадіївна, опонент, доктор економічних наук, професор, професор кафедри економіки Національного транспортного університету.

Результати відкритого голосування:

«За» – 5 членів ради,

«Проти» – немає.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада присуджує ЄРМАКОВУ МАКСИМУ АНАТОЛІЙОВИЧУ ступінь доктора філософії з галузі знань 07 Управління та адміністрування за спеціальністю 073 Менеджмент.

Голова разової спеціалізованої
вченої ради

Ростислав ТУЛЬЧИНСЬКИЙ